

jeg tror dog, som sagt, den høitærede Minister vilde gjøre vel i engang at komme med et Lovforslag, hvor der var en samlet Jernbaneplan, saa at vi idetmindste kunde faae en Oversigt over de Jernbaneanlæg, som tænkes anlagte i den nærmeste Fremtid. Jeg tror, at det vilde berolige adskillige Egne, og jeg tror ogsaa, det vilde være rigtigt, idet Banerne derved maasse vilde faae en rigtigere Retning, end de ellers vilde faa. Det var den Hensigt, som jeg vilde gjøre til den høitærede Minister.

Berg: Jeg skulde tillade mig nogle enkelte Bemærkninger til den høitærede Ministers Udtalelser. Det forekommer mig, at der gik igjennem hans Udtalelser en Anprisning af den særlige Sagtyndighed, som er lagt for Dagen fra Ministeriets Side ved Udarbejdelsen og Fremstillingen af disse Lovforslag, og at i Modsatning dertil var min Gøen til overhovedet at have noget Begreb om den Slags Ting malet paa en meget mørk Baggrund — denne Fornøielse skal jeg ikke berøve den meget ærede Indenrigsminister. Jeg skal ganske overlade denne Sammenligning til den høitærede Minister og hans Jernbanevenner i Salen. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa — jeg skal ikke bringe det under Diskussion — at den høitærede Minister meddelte os, at han, da han skrev Anmærkningerne til Lovforslagene, ikke vidste Andet, end at Odde—Aarhus Banen skulde koste 1,350,000 Kr., og at han først i den allersidste Tid havde faaet nærmere Bessed. Det er værd at notere; deraf fremgaar altsaa, at den meget ærede Indenrigsminister ikke har for Sik at forlange som nødvendig Forberedelse for saadanne Lovforslag, at der skal foreligge et af Sagtyndige udarbejdet detailleret Anlægsoverslag, gjennemgaaet af hans egne Sagtyndige og med deres Betænkning, gjennemgaaet, prøvet og efterset i Ministeriet, inden Dplysningerne komme til os. Jeg har nemlig forudsat, at det Sidste ubetinget var Tilfældet. Jeg er gaaet ud fra, at det maatte være Tilfældet med alle Forslag fra Regjeringens Side, at de virkelig vare selvstændig undersøgte af Regjeringen og dens Underordnede. Dette er altsaa efter den høitærede Ministers Bemærkning ikke slet med Hensyn til denne Del af hans Embedes Omfang — dette noterer jeg; dette maa for Fremtiden gjøre os mere opmærksomme ved den Slags Sager, og vi maa tage vor Behandling derefter, navnlig naar det ikke er den Slags Ting, om hvilke den høitærede Minister veed, at han behøver kun at angive Melodien, saa er hele Folkethinget i Tridt efter den angivne Melodi, ialtfald paa enkelte Medlemmer nær. Dernæst tillader jeg mig at notere, at den høit-

ærede Minister bemærkede, at han ikke brød sig om, med hvilket Antal Medlemmer det var vedtaget i vedkommende Kommuneraad at bevilge Tilskud til disse Baner; han havde ikke sat nogen Pris paa at vide, hvor mange eller hvor faa der havde stemt derfor, naar blot det var konstateret, at det var vedtaget med lovlig Majoritet, saa kunde een, to, ti eller tolv blive siddende og ikke stemme, saa var det enstemmig vedtaget, naar Ingen stemte derimod; et lille Mindretal kan under disse Omstændigheder faae det vedtaget, naar de Andre ikke tage postiv Del i Afstemningen. Det undrer mig Noget, men, som sagt, jeg skal ikke nærmere præcisere dette. Lovgivningen har jo ment, at, for at gaa ind paa almenmyttige offentlige Indretninger, f. Ex. Tilskud til Hospitaller, Arbejdshuse — nei, jeg vil ikke sige Arbejdshuse, men til vænære eller fordervede Børn, altsaa Foretagender af stærk økonomisk Betydning, behøves der $\frac{3}{4}$ af de tilstedeværende Medlemmer. Det har altsaa været Lovgivningens Mand, at, naar der skulde Bevillinger ud over det dagligdags Budgets Poster, maatte der ekstraordinære Foranstaltninger til, selvfølgelig til Betryggelse for de Skatteydende, som Raadet repræsenterer. Uagtet det altsaa er Lovens Mand — og jeg benægter ikke, at det er rigtigt — har den høitærede Minister dog ment, at, naar der er Tale her om en ekstraordinær stor Sum paa en halv Million Kr., er det for Amtsrådets Vedkommende temmelig ligegyldigt, hvor Mange der stemmer derfor, det er ialtsald Noget, som Ministeren ikke har Interesse i at faae at vide. Jeg tror ikke, det er ganske korrekt; men naar men veed det, at den meget ærede Minister ikke har nogen Interesse deraf, kunne vi jo tillægge det saa meget desto større Interesse; vi kunne høre derpaa ved at forlange Dplysninger, og vi have da ialtsald gjennem det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Ingerslev) faaet Dplysning for Aarhus Amtsråds og gjennem Debatten og paa anden Maade have vi sørget derfor for Velle Amtsråds Vedkommende. Jeg mener nemlig, at de tage noget fejl, som under de nuværende Forhold tale om den overordentlig store Værdighed for den Slags Beslutninger af Kommuneraadene og mene, at vi her i Landet have kommunal Selvstyrelse i Ordets Forstand efter Grundloven. Hvad er Kommunerne? Det er dog Beboerne i Kommunerne, og nu vil man dog indrømme mig, at mathematisk nøjagtigt kan det finde Sted, at lige op til de ni Tiendedele af Amtsrådsfredens Skatteydende Beboere ikke kunne være repræsenterede i Amtsrådet, idet den ene Halvdel vælges af lige saamange Medlemmer, som der er Sogne i Kommunen; saa have